

הכנסת העשרים וחמש

יוזם : חבר הכנסת חנוך דב מלביצקי

4177/25/פ

הצעת חוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) (תיקון – איסור על זיווג ומכירה של כלבים וחתולים),
התשפ"ד–2024

1. הוספת סעיף 14ב בחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד–1994¹ (להלן – החוק העיקרי), אחרי סעיף 14א יבוא :

"איסור על זיווג 14ב. (א) לא יזווג אדם כלב או חתול ולא ימכור את ומכירה של כלבים צאצאיו, אלא אם כן מדובר בכלב המיועד לשמש וחתולים ככלב נחייה או לשירות במערכת הביטחון; לעניין זה –

"כלב נחייה" – כהגדרתו בחוק איסור הפליית אנשים עם עיוורון המלווים בכלבי נחייה, התשנ"ג–1993²;

"מערכת הביטחון" – כהגדרתה בחוק להסדרת הפיקוח על כלבים, התשס"ג–2002³ (להלן – חוק להסדרת הפיקוח על כלבים).

(ב) הממונה רשאי לאשר מקרים חריגים של בקשות לזיווג ומכירה של כלבים וחתולים.

(ג) הממונה לא יאשר מקרים חריגים לזיווג ומכירה של כלבים וחתולים, אלא אם כן מתקיימים כל אלה :

¹ ס"ח התשנ"ד, עמ' 56.

² ס"ח התשנ"ג, עמ' 48.

³ ס"ח התשס"ג, עמ' 216.

(1) בעל החיים שאליו מתייחסת הבקשה לאישור החריג אינו לוקה בעיוות גנטי אשר עשוי להיות מועבר לצאצאיו ולפגום באיכות או באורך חייהם ;

(2) בעליו של בעל החיים לא הפר הוראות לפי חוק זה, וכן הוראות לפי חוק להסדרת הפיקוח על כלבים, במהלך שבע השנים שקדמו לבקשת האישור החריג ;

(3) הוכח להנחת דעתו של הרופא הווטרינר העירוני כי תנאי החזקת בעל החיים וצאצאיו יהיו הולמים ; לעניין זה "רופא וטרינר עירוני" – כהגדרתו בחוק להסדרת הפיקוח על כלבים.

(ד) זווג כלב או חתול או נמכרו צאצאיו ללא אישור חריג או בניגוד לתנאיו, יורה המנהל, הממונה או רופא וטרינר עירוני על עיקורו או סירוסו, וכן על עיקור או סירוס צאצאיו.

(ה) המנהל, הממונה, רופא וטרינר עירוני או ארגון למען בעלי חיים, רשאים לבקש מבית משפט שלום צו לתפיסת כלב או חתול או צאצאיהם, שהופרו לגביהם הוראות סעיף זה, על מנת לעקרם או לסרסם.

(ו) עוקר או סורס בעל חיים לפי סעיפים קטנים (ד) או (ה), ישלם המחזיק בבעל החיים את כפל הוצאות עיקורו או סירוסו.

(ז) על אף האמור בסעיפים קטנים (ד) ו-(ה), רשאים המנהל או הממונה, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, להורות שלא לעקר או לסרס כלב או חתול, ובלבד שהתקיימו בו אחת מהסיבות שלהלן :

(1) עקב מצבו הבריאותי סירוס בעל החיים או עיקורו עלול לסכן את חייו, ובלבד שהמחזיק בבעל החיים התחייב לעקרו או לסרסו מייד לאחר סיומו של המצב הבריאותי שמנע את העיקור או הסירוס;

(2) מדובר בנקבה שמניקה גורים, ובלבד שהיא וגוריה יעוקרו או יסורסו לא יאחר מהגיע הגורים לגיל שמונה שבועות;

(3) מדובר בגור יונק שטרם נגמל, ובלבד שמי שקיבלו לחזקתו התחייב לדאוג לעיקורו או לסירוסו לא יאחר מהגיעו לגיל שמונה שבועות.

(ח) רופא וטרינר עירוני ינהל רישום של בעלי חיים שלהם ניתן אישור חריג לפי סעיף זה; רישום כאמור המתייחס לכלבים יועבר למרכז הרישום, כהגדרתו בחוק להסדרת הפיקוח על כלבים, ויפורסם כחלק מפרטי הזיהוי של הכלב.

(ט) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות לפי סעיף 11(ג) לחוק להסדרת הפיקוח על כלבים.

תיקון סעיף 17 2. בסעיף 17(ב) לחוק העיקרי, במקום "העובר על הוראות סעיפים 2א, 2ב(א), 3 או 4", יבוא "העובר על הוראות סעיפים 2א, 2ב(א), 3, 4 או 14ב".

ד ב ר י ה ס ב ר

מדינת ישראל מתמודדת עם תופעה נרחבת של כלבים וחתולים נטושים וחסרי בית, שהופכים לבעלי חיים משוטטים. בעלי חיים אלה סובלים פעמים רבות מתנאי מחייה קשים, מרעב, מפציעות, מלכידה וכליאה במתקנים, מהתעללות וכן מהמתה. כמו כן, הם מהווים מקור להפצת מחלות שונות ובראשן מחלת הכלבת הקטלנית. נוכח זאת משקיעות הרשויות מאמצים כספיים רבים בלכידתם, בהחזקתם במכלאות ופעמים רבות גם בהריגתם. תופעה זו נובעת מהחזקת בעלי חיים באופן בלתי אחראי, ובמיוחד מהתרבות בלתי מבוקרת שלהם: המלטות של גורים שלא נמצא להם בית, שנמסרים לחסות עמותות או מכלאות הפועלות ברשויות המקומיות, ובמקרים החמורים ביותר פשוט מושלכים לרחוב.

אחת הסיבות להתרבות בלתי מבוקרת של כלבים וחתולים נטושים וחסרי בית היא זיווג ומכירה למטרות רווח של כלבים וחתולים על ידי אנשים פרטיים, ובפרט בעלים של כלבים וחתולים גזעיים. לעיתים, בעלי חיים גזעיים אלה, נרכשים במיוחד למטרות זיווג ומכירת גורים. כך, נגרם לבעל החיים סבל

רב, ובפרט אם מדובר בנקבה שצריכה להמליט המלטות חוזרות ונשנות כל חייה. תופעה זו תורמת תרומה אדירה להתרבות בלתי מבוקרת של כלבים וחתולים ומונעת אימוץ של בעלי חיים נטושים וחסרי בית. כדי לצמצם את ממדי התופעה, מוצע לקבוע איסור על זיווג ומכירה של כלבים וחתולים אלא אם כן מדובר בכלבים המיועדים להיות כלבי נחיה או לצרכי מערכת הביטחון. מוצע לאפשר לממונה שיקול דעת באישור מקרים חריגים לזיווג ומכירה של כלבים וחתולים בתנאי שבעל החיים שאליו מתייחס האישור החריג אינו לוקה בעיוות גנטי אשר עשוי להיות מועבר לצאצאיו ולפגום באיכות או באורך חייהם; מבקש האישור החריג לא הפר את הוראות חוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994 (להלן – החוק) או תקנות שהותקנו מכוחו; והוכח להנחת דעתו של הרופא הווטרינר העירוני כי תנאי החזקת בעל החיים וצאצאיו יהיו הולמים. הווטרינר העירוני ינהל רישום לגבי אישורים חריגים שניתנו כאמור.

נוסף על כך, מוצע לקבוע כי במקרה שזווג כלב או חתול או שצאצאיו נמכרו ללא אישור, יורה הווטרינר העירוני, הממונה על צער בעלי חיים במשרד החקלאות או הווטרינר הראשי במשרד החקלאות על עיקורו או סירוסו, וכן על עיקור צאצאיו, ובמידת הצורך יוכל להורות בית משפט שלום על צו לתפיסת בעל החיים או צאצאיו כאמור. במקרה שיבוצע הסירוס או העיקור על ידי הרשויות, יחויב הבעלים בכפל ההוצאות. עוד מוצע לקבוע כי העובר על הוראות הצעת החוק דינו מאסר שנה או קנס עד 75,300 שקלים חדשים.

הצעת חוק זהה הונחה על שולחן הכנסת העשרים וארבע על ידי חברת הכנסת תמר זנדברג (פ/1328/24).

הצעת החוק זהה לפ/1328/24 ולפיכך לא נבדקה מחדש על ידי הלשכה המשפטית של הכנסת.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
כ"ז בטבת התשפ"ד (08.01.2024)